

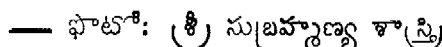

ಮೋಟಲಮ ವದಿತಿ ಮೆ. ಅಶ್ವಮುಖನ ಡಿ.ಲ.

ఆదివారం

“బుల్ డోజర్ జలదీద”

* సుజాత *

-శ్రీ నిమ్మగడ్డ శంకరనారాయణ.

తన నర్తకి కట్టూ, రిజిస్ట్రార్ వరీకిం
చూచానను. సూతాచయనానీకీ. భంగ
నయ్యారు. అమె వర్గీకరిత బీనీకి
పాలమూ. డిజిటల్ ఎడల అమెకున్న
అ వన ర తీవ్రతన, నివర్తకపు
శాలానీ, తిలయనవ్వాడు. సూతా
పున్నయన్నట్లు కన్నీ కెప్పింది. అయన
చూచుకున్న అవన నర్తకి ముగింపు
"అ డిజిటల్ ఎడల నా కుటుంబపు
కాంగీగులు ఉధారవచాయనీ" ప్రాధి
యననప్పట్లుకానీ. వియంగా నమ
యననీ తిగిగీ వియింది అయి.

పాత్రం ఉత్సాహంగా ఉండటంతో బయ్యర మేనుందనుకున్నాడు. పాత్రాన్ని పైకి సుగ్రతమ్మ "సుభాతా" అన్నాను. పాత్రాధ్యక్షుడు మొదటి జలస్థాపనం వస్తున్నాడు. నా అమ్మగారి పెళ్ళికాశేడు. రాత్రింట్లో నా సున్నలునుగిరింటి నవతంబయ్యేరాన్ని...మచ్చి క్రమంగా తోలి వస్తావని. నేను నీలో ఉనుగా!" అన్నది నవతంబ అమ్మగారింట్లో, నుజులకూడా తంపంతుని పురింటి; కానీ ఆమె మనస్సు పాత్రా

అలా అలాగే నిలబడి వుంది.
 “సరే, ఆ యాన్ని బూట్లతో చేసి బల్లలతో నేర్పటానికి ప్రయత్నించు. నన్ను వదిలి వెళ్లు..... అది సరే నువ్వూ!” నీకేక మాట అడిగాలని అనుకుంటూ కోప్పడపుకదా!” అన్నాడు యాన్ని అభినవంబు.
 “ఏమిటి నా నాగామా!” అని గలగలా నవ్వింది. నువ్వారే.
 “ఏమీ! కోప్పడతావని భయంకరంవుంది. అడిగితే కనలు గరంవిస్తాయి.....

అయిన మగ్గి "అనందంబంధు- నిలాది అంధమును అమృతము నుండవలె కళ్ళతో, కన్నుల కంటపని వచ్చినా, పోడినా అనందంగానే నుండండి. అవునా?" అన్నాడు. నుజార సిగ్గు మెలికలు తిరిగిపో న్నవి.

"నుజార! నిన్ను చెలర్రు చేసుకు న్నందుకు... అలా... అలా... అయిన అలాగే వుండిపోయింది. ఇది తప్పంటావా?" చెప్పకుంట్లు

నన్ను అంతరాత్మని కడికి ఆర్పివేసే
 నామయి. కేవలం ఉత్సాహం నికాశముల
 కలిగిన రమ్యమైన బొమ్మలా ఆమెను
 తయారు చేసినాయి.
 ఆ బొమ్మలోంచి మన శ్రీమద్విట్టు
 "మామన బట్టల క్రొత్తాన వలసింది"
 మాటలు బయటబోయినాయి. అంతే!
 ఆ బొమ్మ నిలువునా మళ్ళీ కూలి పోల
 వినడ వడిపోయింది.
 "నామది గౌరవంలేదా! ఎందు
 కలా పోయివున్నావో!" ఈ మాటల్ని

శ్రావ్య సలహాచారాన్ని నవరించే వాళ్ళలోనే యింకా కామ్యమేరదీరి. వెకట్రాపు నిర్వహించిన వివాహం శ్రావ్య నిర్వహణ అయితే ఆతని బాధ్యత నిర్వహణగా వివాహం దాగుతుంది అన్నట్లు తండ్రి కామ్య తప్పకుండా తల్లికి చెప్పింది. ఎవరినైనా నవశ్రవ్యం చూచుకుంటే దానికి పెళ్ళి చెయ్యవలసిన బాధ్యత ఆవనిపోయినవాడిది. ఆతడు పోయిన తరువాత కామ్య పెళ్ళికాకపోవటానికి కారణం తల్లి ఆశక్తులూ కామ్యమే. పేద తనంవలన, యింట్లో మొగిలకట్టు, లేక పోవడంవల్లనూ ఆమెను ఆది సాధ్యం నవరిచే కామ్య, కామ్యపేటి పిల్లల వదవారేళ్ళు వచ్చేవారు. ఇది చాలా కష్టమైనదకరమైనవయస్సు, కనుక వెకట్రాపుకూ కామ్యనిపెట్టి ఆతల్లి బరువుదించడంకోసంయూ పెళ్ళి చేశారు. ఇది వేలంల చూడకపోవటాన్ని చేసినదే కామ్య ధర్మచాస్త్రాన్ని ఛిక్కరించినవారిని. మూలమతాన్ని అంగీకరిస్తే అయినా చాస్త్రాన్ని నవరించడంకోసం పిల్లని వివరాలను ముత్రాన్ని నవరించడమని ఉంటుంది. కనక చందానాటిమనం పెదలకు తనూనాటి

చెప్పినా కిరంతా బ్రాహ్మణ్యాలనే సమరభాగ చేయించాలన్నాడు. పెద్దలెవరు మూడు నాలుగు తెలలవరకు యీ నాదోచనానాలు జరుగునూనే ఉన్నాయి. చివరకు ఏపీకీ కామరూపిండువ వారిని ఒప్పించలేక పోయేంతకి నమస్సు నమస్సుగానే ఉండిపోయింది. తెంకట్రాచుగారికి యెడొక వివేకం కలదు. కరుణించింది. ఈ కుతం నారు కిరంతుడు అతనితోనూకొందరు యిరిగివచ్చునపుడు అప్పడప్పడు నా క్రొలు అంటేనున్నా ఉండేవారు. కిన్నును తెలియనాదా వాన్నూ, వాన్ను తెలియనాదా కిన్ను రహస్యంగా వస్తువుండేవారు. స్వతంత్రగా అరికు మలానా పురుషుడు కనుక ఏవరు ఏమీ చెప్పినా ఛిచ్చిలానంతో అరికిన్ను అంటేవారు.

వాజుకేయజాలవారు, శారాయణశాస్త్రిగారు తెలుసుజాలు
జోక వెంఁట్రావుగారు విప్పిరించారు. వాజుకేయజాలవారు బంగారు
య్యదగర కనుకాపెట్టి అప్పురల్లున్నప్పు యిట్లు పోలిక పట్టెదవారు.
శారాయణశాస్త్రిగారు అప్పురల్లున్నప్పు యిట్లు ఎన్ను-వధన పట్టెదవారు
వన్ను నాళ్ళు అడ్డగాట్టి అదివాస్తూ కనుకనే వచ్చుచున్నాడు.
అన్ని ధర్మములూ వదిలి నాల్గూ యాకారమేమయిన ట్రాను
లూక లెవకేమనవలె కనుకనావారు కనున కచ్చునున్నారు.

నెంకటాచార్యగారు తాత్వం తెలిపినదాన్ని కనుక స్వామ్యవ్యాసాదులకి
మరకణ్ణులు తే తాళ్ళు అక్కర్లే అటనించే వ్యాసాదులు, వీరేశలింగం గారు
విభవా ప్రసాదాదులను వివేకాంతలను అంటుంటే నమ్మవచ్చే సందర్భం
కొనవలసివచ్చింది. అయిన అన్న దేమంటే సరిగ్గా సైతన్యకరంగా
ఉండాలంటే దేశలో దురాచారాలు శనించాలి. జీవితంలో నమ్మకదగిన
వీర, వెలుగు తెచ్చేలా చంపిందానిని వ్యాసాదులను ప్రేమభిక్షాదానిని
నిర్భాగదానిని మరచి కి నాన్నగారే తామింకం. ఏమియ్యలో నవరికి ఏద

[illegible][illegible][illegible]

44 వానపతి కాశీపుర బ్రహ్మయ్యకాశ్యపాగారు వారు నిర్మించిన గొప్ప
బుడించారు. "ధర్మసాధన", "అర్చనామహానిధి" వంటి పుస్తకాల నిశ్చ
మివ్వటం బలువడల, విశేషాలింగం నిర్మాతలమీద కల్పితకావ్య
లింగగతంగా కూడా వారు చేసిన దుర్మార్గాలను చేసినారు. కాని విశే
షలింగానికి శేషంలా పలుకుమడి ఉండవలసివల్ల కష్ట అధికారాలతో పరివ
రణం ఉండవలసివల్ల వారు నానావిధములను వినిపింపజేసినారు. కానందంలా
కీల పుస్తకం మీదగానికూడా పని చేసినారేక పరిహారము. తెంగాలూ

రాజా రామమహేంద్రరాయలు సమగ్రమున నిశోధనోపచేసిన కృషి, వారికి నైతికబలం చేకూర్చింది. చివరకు పితృలొగంగారి కృష్టిశ్రేష్ఠుడు ఒక మహాశివస్థూమన కవీనువలెపరిచి సంద్రచయజ్ఞులారా తమ కరాణియాన్ని నిర్దియకాక కష్టమింపకాదు.

పాతకప్రాప్తగాదు చేసిన వివాహానికి పితృలొగంగారి ఉపన్యూనికి ఏమీ సంబంధంలేదంటూ రామస్థి కరాలూ, జాతిలో కడమపట్టుగారి ఉపన్యూనంబునంబువలె పితృలొగారి కృష్టిని గూర్చి వాదించాడు. అందువల్ల సమన్వయి ప్రతి

నినామయనాశానాన్ పట్టెలు కొంటరికిది దున్నువయింది. చివరకు చెయ్యగలిగిం
 చేయలేక "కలికాలం" అని పరిపట్టెనున్నానన.
 (యం ఓ కా న్నె ది.)

8

కర్కార హాట్టెల్లో చదివేసాన	పలనియండి" అన్నానన. సరగా
కొలలు గడిచింది. ఈ కొలలుగడ	గంటల 10 నిమిషములకు నుకల
	కా కానదుగలకు వచ్చింది.

[illegible][illegible]

